

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Ndt/21/2018
Identifikačné číslo spisu: 1218010073
Dátum vydania rozhodnutia: 1. augusta 2018
Meno a priezvisko: JUDr. Štefan Michálik
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1218010073.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Michálika, sudcov JUDr. Gabriely Šimonovej a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí konanom 1. augusta 2018 v Bratislave, v trestnej veci obžalovaného Z. S. a spol., pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona, o návrhu obžalovaného na odňatie a prikázanie veci, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. trestná vec obžalovaného Z. S. a spol., vedená na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 3To/42/2018, sa tomuto súdu n e o d n í m a.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II z 5. apríla 2018, sp. zn. 4T/9/2018, bol obžalovaný uznaný vinným zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/ , ods. 4 písm. b/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe tam uvedenom. Za spáchanú trestnú činnosť bol obžalovanému podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona súd obžalovaného zaradil pre výkon trestu do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obžalovaných zaviazal nahradiť spoločne a nerozdielne poškodenému Frívan, s.r.o., so sídlom v Sabinove škodu vo výške 382,- eur, ktorého odkázal so zvyškom svojho nároku na civilný proces. Proti vyššie uvedenému rozsudku podal obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 5. apríla 2018 do zápisnice odvolanie, ktoré doplnil písomným podaním z 17. apríla 2018 a podaním prostredníctvom svojho právneho zástupcu z 2. apríla 2018 a 25. júna 2018. Konanie o odvolaní v danej trestnej veci sa vedie na Krajskom súde v Bratislave, sp. zn.3To/42/2018. Písomným podaním z 18. júna 2018 vzniesol obžalovaný námietku zaujatosti voči všetkým sudcom Krajského súdu Bratislava a zároveň požiadal o odňatie a prikázanie veci v zmysle § 23 Trestného poriadku. V písomnom odôvodnení poukázal najmä na to, že sa predmetného skutku nedopustil. Dňa 18. júna 2018 sa z listovej korešpondencie dozvedel, že predsedníčka senátu JUDr. Denisa Meszárošová mu chce trest ešte navýšiť. Z týchto dôvodov má za to, že krajský súd je voči jeho osobe zaujatý, nakoľko je 12x súdne trestaný. Žiadal, aby najvyšší súd dôkladne preskúmal ním tvrdené skutočnosti, k danej veci zaujal nestranné stanovisko a aby jeho vec bola odňatá Krajskému súdu v Bratislave a pridelená na prejednanie Krajskému súdu v Trnave. Krajský súd v Bratislave na verejnom zasadnutí dňa 27. júna 2018 vyzval obžalovaného, aby sa k tomuto podaniu vyjadril a uviedol konkrétne skutočnosti

zakladajúce dôvod zaujatosti. Obžalovaný bližšie uviedol, že námietka zaujatosti smeruje voči osobe predsedníčky senátu a tiež voči všetkým ostatným sudcom, pretože by ho chceli odsúdiť bezdôvodne. O tom, že ho chcú sudcovia odsúdiť bezdôvodne sa dozvedel pred mesiacom. Predsedníčka senátu JUDr. Meszárošová následne skonštatovala, že sa necíti byť vo veci zaujatá a nie je si vedomá žiadneho vyjadrenia, ktoré vo svojom podaní popisuje obžalovaný. Ďalej uviedla, že jej nie sú známe žiadne skutočnosti, ktoré by jej bránili vo veci nezaujato rozhodnúť. Členky senátu 3To JUDr. Zuzana Molnárová a JUDr. Danica Veselovská zhodne uviedli, že sa vo veci necítia byť zaujaté a nie sú im známe žiadne dôvody zakladajúce pochybnosti o ich nezaujatosť. Uznesením Krajského súdu v Bratislave z 27. júna 2018, č.k. 3To/42/2018-261, podľa § 32 ods. 3 Trestného poriadku senát odvolacieho súdu v zložení JUDr. Denisy Meszárošovej, JUDr. Zuzany Molnárovej a JUDr. Danice Veselovskej rozhodol o tom, že nie je vylúčený z vykonávania úkonov v trestnej veci obžalovaného Z. S. a spol., vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 3To/42/2018. Voči predmetnému uzneseniu podal obžalovaný v zákonnej lehote sťažnosť z 29. júna 2018 doručenu krajskému súdu 2. júla 2018, ktorú odôvodnil poukazom na svoje vyjadrenie z verejného zasadnutia konaného 27. júna 2018. K návrhu na odňatie a prikázanie veci sa vyjadrili sudcovia Krajského súdu v Bratislave (č.l. 266-273 súdneho spisu), ktorí zhodne uviedli, že sa necítia byť vo veci zaujatí, obžalovaného nepoznajú a nemajú vedomosť o skutočnostiach uvádzaných obžalovaným. Najvyšší súd ako súd najbližšie spoločne nadriadený krajským súdom Slovenskej republiky preskúmal podaný návrh v zmysle § 23 ods. 1 Tr. por. ako aj predložený spisový materiál a dospel k takému záveru, že v danom prípade nie je daný dôvod na odňatie predmetnej trestnej veci Krajskému súdu v Bratislave a jej prikázanie inému súdu toho istého druhu a stupňa. Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa; o odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený. Na odňatie a prikázanie veci (delegáciu) musí existovať dôležitý dôvod, čím sa zdôrazňuje výnimočnosť takéhoto postupu. Dôležité dôvody nie sú v zákone taxatívne uvedené, ale treba nimi rozumieť také okolnosti, ktoré v konkrétnom prípade umožnia celkove lepšie uplatniť základné zásady trestného konania a splnenie jeho účelu iným súdom toho istého druhu a stupňa, než súdom miestne príslušným. Takýmito dôvodmi sú predovšetkým okolnosti, ktoré zabezpečujú náležité zistenie skutkového stavu veci v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie, výchovné pôsobenie konania a čo najrýchlejšie avšak zákonné a spravodlivé prejednanie a rozhodnutie veci. Jedným z dôvodov na postup podľa § 23 ods. 1 Tr. por. je pritom aj zaujatosť všetkých sudcov príslušného súdu. Pri úvahách, či sú v konkrétnom prípade dané dôležité dôvody na odňatie a prikázanie veci, treba hodnotiť všetky okolnosti odôvodňujúce takýto postup vo vzájomnej súvislosti a pri posudzovaní ich opodstatnenosti a závažnosti treba prihliadať aj na význam zákonných ustanovení o príslušnosti súdov a sudcov. Ústavným zákonom zo dňa 9. januára 1991, číslo 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd a tiež prijatím Ústavy Slovenskej republiky s účinnosťou od 1. októbra 1992 výrazne stúpol význam ustanovení o príslušnosti súdov a sudcov. Vyplýva to z článku 38 ods. 1 Listiny a článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého - „nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu ustanoví zákon“. S ohľadom na uvedené je teda zrejme, že sudcu možno vylúčiť z prejednávania a rozhodovania pridelenej veci len celkom výnimočne a zo skutočne závažných dôvodov, ktoré mu zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom, objektívne, nezaujato a spravodlivo. Najvyšší súd Slovenskej republiky v tejto súvislosti poukazuje tiež i na ustanovenie § 2 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, v zmysle ktorého je sudca pri výkone svojej funkcie nezávislý a zákony a iné všeobecne záväzné právne predpisy vykladá podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia; rozhoduje nestranne, spravodlivo, bez zbytočných priťahov a len na základe skutočností zistených v súlade so zákonom. Obsah tohto práva a povinnosti je základným pilierom výkonu funkcie sudcu, keď výnimky môžu vyplývať len z naplnenia zákonných predpokladov. Podľa § 31 ods. 1 Tr. por. z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca alebo prísediaci sudca (ďalej len „prísediaci“), prokurátor, policajt, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník, asistent prokurátora a zapisovateľ, u ktorého možno mať pochybnosť o nezaujatosť pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní. V zmysle súdnej praxe treba pritom pomerom k prejednávanej veci rozumieť najmä skutočnosť, že orgán uvedený v tomto ustanovení bol sám poškodený trestným činom, ktorého sa majú týkať procesné úkony, resp. ním boli poškodené

jemu blízke osoby. Naproti tomu pomerom k osobám, ktorých sa úkon priamo týka a k ďalším osobám uvedeným v citovanom ustanovení sa rozumie, že je k uvedeným osobám najmä v pomere príbuzenskom, švagrovskom, druha a družky, prípadne vo vzťahu úzko priateľskom alebo nepriateľskom. Pokiaľ ide potom o posudzovaný prípad, tak tu obžalovaný Z. S. neuviedol v podstate ani voči jednému sudcovi dotknutého krajského súdu žiadne také konkrétne skutočnosti, ktoré by - aj s prihliadnutím na vyššie citované zákonné ustanovenie - boli spôsobilé vzbudiť podozrenie z nestranného, neobjektívneho alebo nezákonného rozhodovania v danej veci a v dôsledku ktorých by teda bolo možné uvažovať o ich zaujatosti. Navyše z vyjadrenia sudcov krajského súdu je zrejmé, že žiaden z nich voči obžalovanému, ani iným účastníkom konania necítia zaujatosť. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia preto Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené v enunciiate tohto rozhodnutia.

Poučenie :

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.